

ประกันภัยค้ำจุน หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า
“ประกันภัยความรับผิด”

คือการที่ผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะใช้ค่าสินไหมทดแทน
ให้แก่บุคคลภายนอกผู้เสียหายจากการกระทำของผู้เอา
ประกันภัยหรือผู้ที่เอาประกันภัยจะต้องรับผิด

บริษัทผู้รับประกันสามารถดำเนินธุรกิจรับประกันได้หลายประเภท เช่น

1. รับประกันความรับผิดของผู้ประกอบการธุรกิจต่อบุคคลอื่น
2. รับประกันความรับผิดของผู้ใช้วิชาชีพต่างๆ
3. รับประกันความรับผิดชอบส่วนบุคคลต่อบุคคลอื่น

หลักกฎหมายเรื่องประกันภัยค่าจูน

มาตรา ๘๘๓ “อันว่าประกันภัยค่าจูนนั้น คือสัญญาประกันภัยซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย เพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นแก่บุคคลอีกคนหนึ่ง และซึ่งผู้เอาประกันภัย จะต้องรับผิดชอบ

บุคคลผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนตามที่ตนควร
จะได้นั้นจากผู้รับประกันภัยโดยตรง แต่ค่าสินไหมทดแทนเช่นว่านี้
หาอาจจะคิดเกินไปกว่าจำนวนอันผู้รับประกันภัยจะพึงต้องใช้ตาม
สัญญาอันได้ไม่ ในคดีระหว่างบุคคลผู้ต้องเสียหายกับผู้รับ
ประกันภัย นั้น ท่านให้ผู้ต้องเสียหายเรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามา
ในคดีด้วย

อนึ่ง ผู้รับประกันภัยนั้นแม้จะได้ส่งค่าสินไหมทดแทนให้แก่
ผู้เอาประกันภัยแล้ว ก็ยังหาหลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อบุคคลผู้ต้อง
เสียหายนั้นไม่ เว้นแต่ตนจะพิสูจน์ได้ว่าสินไหมทดแทนนั้นผู้เอา
ประกันภัยได้ใช้ให้แก่ผู้ต้องเสียหายแล้ว”

ข้อสังเกตเกี่ยวกับประกันภัยคำจูน

๑. ผู้เอาประกันภัยมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย
ต่อบุคคลภายนอกหรือไม่ ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่ต้อง
รับผิดชอบ ผู้รับประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดชอบไปด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๔๓/๒๕๒๓

รถยนต์คันเกิดเหตุเป็นของจำเลยที่ ๓ ขายให้แก่จำเลยที่ ๒ โดยวิธีการผ่อนชำระ โดยมีข้อตกลงให้จำเลยที่ ๓ ทำประกันภัยเกี่ยวกับรถยนต์คันนี้ในกรณีเสี่ยงภัยทุกประเภท โดยให้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ออกเงินเบี้ยประกันภัย ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ ผู้ซื้อยังชำระราคาไม่หมด กรรมสิทธิ์ยังเป็นของจำเลยที่ ๓ อยู่

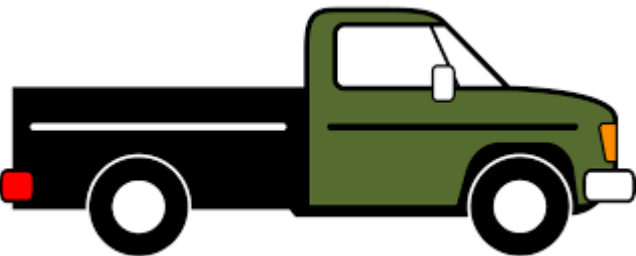
จำเลยที่ ๒ นำมาครอบครอง และใช้สอยโดยให้จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็น ลูกจ้างขับไปในทางการที่จ้างและเกิดเหตุขึ้น เมื่อจำเลยที่ ๒ มิได้ เป็นคู่สัญญาเอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยกับจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๓ ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ จำเลยที่ ๔ ไม่ ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ด้วย

ข้อสังเกต ผู้เอาประกันเป็นเจ้าของรถยนต์ ยังไม่เป็นเหตุที่เจ้าของ รถยนต์ต้องรับผิดชอบในการที่ลูกจ้างของผู้อื่นขับรถชนคนอื่น เสียหาย

คำพิพากษาศฎีกาที่ 3750/2545

การที่จำเลยที่ 1 ลูกร้างของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ขับรถบรรทุกทุกคันเกิดเหตุไปบรรทุกผักและผลไม้ในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้แวะรับประทานอาหารและดื่มสุราจนถูกทำร้ายร่างกาย ด้วยความโกรธแค้น เพราะเหตุส่วนตัวที่ถูกทำร้ายดังกล่าว จำเลยที่ 1 จึงขับรถบรรทุกทุกพุ่งชนโจทก์ที่ 5 และผู้ตายกับพวกที่ทำร้ายตนจนเป็นเหตุให้มีคนตายและบาดเจ็บเช่นนี้

- เป็นเหตุส่วนตัวที่เกิดขึ้นต่างหากไม่เกี่ยวข้องกับกิจการใน
ทางการที่จ้างหรือกรอบแห่งการจ้าง เมื่อผู้เอาประกันภัยไม่ต้อง
รับผิดชอบในผลแห่งละเมิดของจำเลยที่ 1 ที่กระทำต่อโจทก์ทั้ง
ห้า จำเลยที่ 4 ผู้รับประกันภัยจำจน จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่า
สินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ทั้งห้าด้วย

ข้อสัญญาในประกันภัยคำจนกำหนดเป็นอย่างอื่นได้ ไม่เป็น โฆษะ

- “บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขีรถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง”
- แม้ข้อตกลงดังกล่าวจะขัดกับม. 887 แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่เกี่ยวกับกฎหมายความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงไม่เป็น โฆษะ
- ต.ย. เช่น ก. เป็นเจ้าของและเป็นผู้เอาประกันภัยรถยนต์ไว้กับ บ. ประกัน ข. ขับรถคันดังกล่าวโดยความยินยอมของ ก. ประมาทชน ค. ดังนี้ บ.ประกันต้องร่วมรับผิดชอบกับ ข.ต่อ ค.ด้วย

ฉ 4813/2547 ฉ 563/2538

กรณีศึกษา

- นายโหน่ง ทำประกันภัยรถยนต์กับบริษัทโรดภัย จำกัด ได้ให้นายเท่งขี่มรตไปใช้ ต่อมานายเท่งขับรถชนนางสาวตุ๊กกี้ ได้รับอันตรายสาหัส นายเท่งออกค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน **200,000** บาท และทราบว่ารถที่ตนขับมีประกันภัยความรับผิดชอบบุคคลภายนอก นายเท่งจึงเรียกให้ บ. โรดภัย ชดใช้เงินที่ตนออกไปได้หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีข้อความว่า “บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง”

ฎีกาที่ 1564/2538

- สัญญาประกันภัยค้ำจุนคือสัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความวินาศภัยที่เกิดขึ้นต่อบุคคลภายนอกต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบ เมื่อโจทก์ไม่ได้เป็นคู่สัญญากับจำเลย และไม่ปรากฏว่าโจทก์มีนิติสัมพันธ์อันใดกับผู้เอาประกันภัยในอันที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของโจทก์ต่อบุคคลภายนอก โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องให้จำเลยชดใช้เงินที่โจทก์จ่ายเป็นค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกคืนได้

ข้อสังเกต

- คดีนี้ โจทก์เป็นผู้กระทำละเมิดแต่ผู้เดียวและ โจทก์ก็ไม่ใช่ผู้เอาประกันภัยไว้กับจำเลย ตามกรรมธรรม์ประกันภัยในข้อที่ว่า **“ การคุ้มครองผู้ขับขี่บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย เสมือนหนึ่งผู้เอาประกันภัยเอง ”** นั้น หมายความว่า นอกจากผู้รับประกันภัยจะรับผิดชอบในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยกระทำละเมิดต่อผู้อื่น แล้วผู้รับประกันภัยยังยอมรับผิดในกรณีผู้เอาประกันภัยมิได้เป็นผู้กระทำละเมิดแต่ผู้อื่นเป็นผู้กระทำละเมิด โดยผู้ขับขี่ได้ขับรถยนต์คันที่เอาประกันภัยไว้โดยความยินยอมของผู้เอาประกันภัยเท่านั้น **หาได้** **หมายความว่าให้สิทธิแก่โจทก์สวมสิทธิของผู้เอาประกันภัยไม่**

กรณีศึกษา

- นายดำที่เป็นฝ่ายประมาทจนทำให้เกิดอุบัติเหตุ

แต่นายดำบ่นถึงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจนอายุความล่วงเลยมาถึง 1 ปี จึงฟ้องคดีต่อศาล ศาลจึงพิจารณายกฟ้องเนื่องจาก นายดำต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความ ทว่านายดำได้มาแจ้งภายหลังว่ารถยนต์ของตนมีประกันภัย ถ้ามว่าบริษัทประกันภัยปฏิเสธ โดยอ้างหลักประกันภัยคำจูนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 887 ว่า การประกันภัยคำจูนเป็นการประกันภัยที่ผู้รับประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับบุคคลภายนอกบริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบด้วยได้หรือไม่

ตอบ : ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบเพราะคดีที่
บุคคลภายนอกฟ้องร้องผู้เอาประกันภัยนั้นขาด
อายุความ ถือว่าผู้รับประกันภัยได้ประโยชน์จาก
เหตุคดีขาดอายุความด้วย จึงไม่ต้องรับผิดชอบตาม
สัญญาประกันภัย

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๕๕/๒๕๒๓

- จำเลยร่วมเป็นผู้ประกันค้ำจุนรถยนต์ จำเลยที่ ๓ ซึ่งชนรถโจทก์ การที่โจทก์ฟ้องร้องขอให้ศาลเรียกจำเลยร่วมเข้ามาในคดีเพื่อชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น ไม่ใช่ฟ้องในมูลหนี้ละเมิด แต่ฟ้องโดยอาศัยมูลหนี้ตามสัญญาเพื่อประโยชน์แก่โจทก์ซึ่งเป็นคนภายนอกตามสัญญาประกันภัยซึ่งมีอายุความ ๒ ปี นับแต่วันเกิดวินาศภัย ตาม มาตรา ๘๘๒ วรรคแรก จะนำอายุความ ๑ ปี ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคแรก บังคับไม่ได้

- เมื่อจำเลยที่ ๓ ผู้เอาประกันภัยรถยนต์คันเกิดเหตุไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิด เนื่องจากฟ้องโจทก์ขาดอายุความ เรียกร้องจากจำเลยที่ ๓ แล้ว จำเลยร่วมซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘๘๓

- ผู้เอาประกันภัยหลุดพ้นความรับผิดเพราะคดีที่บุคคลภายนอกฟ้องผู้เอาประกันนั้นขาดอายุความละเมิดแล้ว เมื่อผู้เอาประกันภัยหลุดพ้นความรับผิด ผู้รับประกันภัยก็ยอมหลุดพ้นความรับผิดไปด้วย

แย่มาก! ขับรถไม่มีใบขับขี่ แต่ดันเกิดอุบัติเหตุ ประกันรับผิดชอบหรือไม่ ????

- คำว่า **ไม่มีใบขับขี่** ในความหมายของบริษัทประกัน หมายความว่า **ต้องไม่เคยทำใบขับขี่ในรถประเภทนี้มาก่อน หรือถูกเพิกถอน**
- แต่ถ้าเคยทำใบขับขี่ แล้วหมดอายุไป หรือ ถูกตำรวจยึดใบขับขี่ ให้ถือว่าเป็นผู้มีใบขับขี่ เพียงแต่ต้องแสดงหลักฐานว่า เคยมี หรือ มีใบขับขี่ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ใบขับขี่ตัวจริงเสมอไป

กรณีหากเราเป็นฝ่ายถูก

เป็นฝ่ายถูก แต่เราไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ประกันภัยของคู่กรณีจะเป็นผู้รับผิดชอบซ่อมรถให้เราเสมอ

กรณีหากเราเป็นฝ่ายผิด

1. ไม่เคยมีใบขับขี่ หรือ ไม่เคยสอบใบขับขี่มาก่อน กรณีนี้เป็นข้อบกพร่องความรับผิดชอบของบริษัทประกันภัย บริษัทประกันจะรับผิดชอบความเสียหายต่อคู่กรณีทั้งหมด เช่น ชีวิต ทรัพย์สิน และร่างกาย แต่ไม่ซ่อมรถผู้ทำประกัน

2. คนจับมีใบจับจี แต่ไม่ได้พกขณะจับจี แต่ใบจับจีหมดอายุ กรณีนี้ บริษัทประกันคุ้มครองทั้งรถเรา และคู่กรณี

3. คนจับไม่พกใบจับจี เพราะใบจับจีถูกยึด กรณีนี้ บริษัทประกัน คุ้มครองทั้งรถเรา และคู่กรณี

ความคุ้มครองกรณีรถหาย น้ำท่วม — คุ้มครอง เนื่องจากความสามารถใน การจับจีของผู้จับจี ไม่ได้เพิ่มความเสี่ยงภัยกรณีเหล่านี้

- การที่ผู้เสียหายฟ้องผู้รับประกันภัยค่าจูนนั้น ฟ้องได้ทันที
ไม่ต้องทวงถามก่อน (ฎีกาที่ ๑๕๖๑/๒๕๑๓)

- มาตรา ๘๘๓ วรรค ๒ บัญญัติว่า “บุคคลผู้ต้องเสียหาย
ชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนตามที่สมควร จะได้นั้นจากผู้รับ
ประกันภัยโดยตรง...”

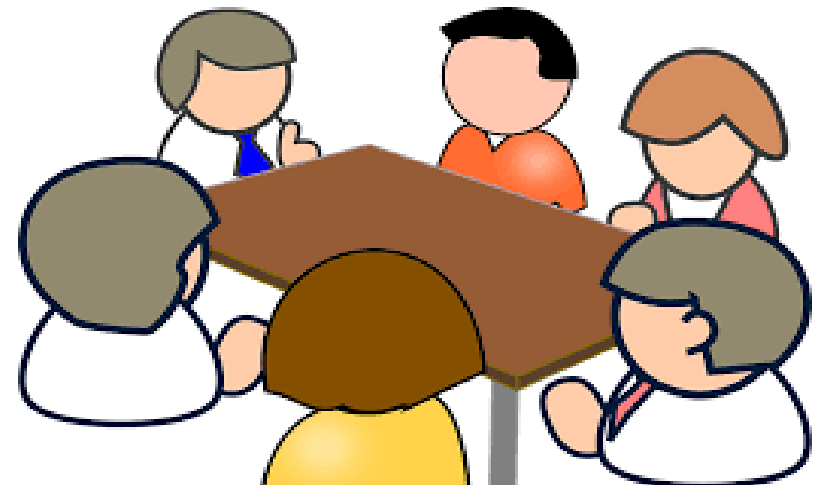
ฉะนั้นจึงฟ้องร้องผู้รับประกันภัยได้ โดยไม่ต้องฟ้องผู้เอา
ประกันภัยด้วย แต่จะฟ้องทั้งสองคนก็ได้ (ฎีกาที่ ๑๕๖๘/๒๕๒๓)

- - ส่วนผู้เอาประกันภัยก็สามารถฟ้องผู้รับประกันภัยได้ในฐานะเป็นคู่สัญญา แต่ต้องเป็นการฟ้องให้ชำระหนี้แก่ผู้เสียหาย ไม่ใช่ฟ้องให้ชำระหนี้แก่ตน เพื่อนำไปชำระให้แก่ผู้เสียหาย (ฎีกาที่ ๑๗๒๖/๒๕๒๐)

- หากผู้เอาประกันภัยได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับบุคคลภายนอก ถึงแม้ผู้รับประกันภัยมิได้รู้เห็นกับการทำสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น ผู้รับประกันภัยก็อาจยังคงต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกอยู่ แต่ไม่เกินจำนวนเงินตามสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น

ถ้าเป็นเรื่องผู้เอาประกันภัยในฐานะนายจ้างไป
ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับ
บุคคลภายนอก ผู้รับประกันภัยจำจนไม่หลุด
พ้นความรับผิดชอบ เพราะผู้เอาประกันภัยยังคงต้อง
รับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกตามสัญญา
ประนีประนอมยอมความ

หากลูกจ้างทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับผู้เสียหาย ผู้รับ
ประกันภัยหลุดพ้นความรับผิด

ฎีกาที่ ๓๔๔๔/๒๕๒๗

แต่ถ้าหากกรณีเป็นว่า ตัวผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นนายจ้างมิได้เป็นผู้ทำ
สัญญาประนีประนอมกับบุคคลภายนอก แต่ลูกจ้างของผู้เอา
ประกันภัยซึ่งเป็นผู้ทำละเมิดนั้นได้ทำสัญญาประนีประนอม
ยอมความกับบุคคลภายนอก เช่นนี้ ผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็น
นายจ้างนั้นหลุดพ้นความรับผิดชอบ เพราะหนี้ละเมิดที่ต้องรับผิดชอบ
ร่วมกับลูกจ้างได้ระงับไปโดยสัญญาประนีประนอมยอมความ
นั้นแล้ว ผู้รับประกันภัยค้ำจุนก็หลุดพ้นความรับผิดชอบด้วย
ตัวอย่าง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๔๓๘/๒๕๒๖

๒. ค่าสินไหมทดแทนที่บุคคลภายนอกจะเรียกร้องได้นั้น ได้แก่

ค่าสินไหมทดแทนที่สามารถคำนวณเป็นตัวเงินได้

แต่จะเรียกได้ไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันไว้

ฎีกาที่ ๔๔๔-๔๔๕/๒๕๒๘

ค่าขาดประโยชน์ และค่าเสื่อมราคารถยนต์ที่โจทก์ต้องเสียหายนั้น
ย่อมรวมอยู่ในความเสียหายต่อทรัพย์สินที่โจทก์ได้รับ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๘/๒๕๒๓

จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์ชนรถยนต์ที่โจทก์เช่าซื้อ
มาจนไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับคืนดีได้แม้โจทก์ชำระ
ราคาค่าเช่าซื้อยังไม่ครบ โจทก์ยอมเป็นผู้เสียหายและ
ต้องถือว่าจำเลยที่ ๑ ได้ทำละเมิดต่อโจทก์โดยตรง
โจทก์ฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลยที่ ๑ และ
จำเลยที่ ๒ ผู้รับประกันภัยค่าจนได้เต็มราคา
รถยนต์

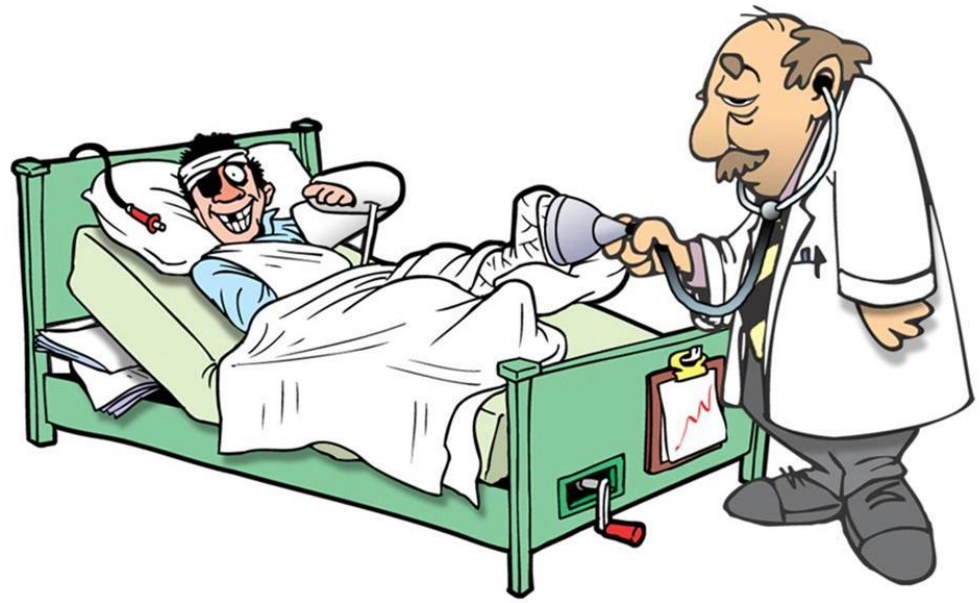
คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๓๘๑/๒๕๒๒

การประกันภัยคำจูนนั้น ผู้รับประกันภัยมิใช่เพียงรับ
ผิดในความเสียหายอันเกิดแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
เท่านั้น แต่ยังรับผิดชอบไปถึงความเสียหายอันเกิดแก่ชีวิต
หรือเนื้อตัวของบุคคลภายนอกด้วย

3. ความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยคำนวณอยู่ในบังคับของ
มาตรา ๘๗๕ ด้วย ฉะนั้นถ้าผู้เอาประกันภัยได้ก่อวินาศภัยขึ้นด้วย
ความทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแล้วผู้รับประกันภัย
ไม่ต้องรับผิดชอบ

4. ในคดีระหว่างผู้เสียหายกับผู้รับประกันภัยคำนวณ ผู้เสียหาย
ต้องเรียกผู้เอาประกันภัยเข้ามาในคดีด้วย มิฉะนั้นไม่อาจเรียกส่วน
ที่ยังขาดจากผู้เอาประกันภัยได้

มาตรา ๘๘๘

บัญญัติว่า

“ถ้าค่าสินไหมทดแทนอันผู้รับประกันภัยได้ใช้ไป โดยคำพิพากษานั้นยังไม่คุ้มค่าวินาศภัยเต็มจำนวนไซ้ ท่านว่าผู้เอาประกันภัยก็ยังคงต้องรับใช้จำนวนที่ยังขาด เว้นไว้แต่บุคคลผู้ต้องเสียหายจะได้ละเลยเสียไม่เรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามาสู่คดีด้วย ดังกล่าวไว้ในมาตราก่อน”

เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอก เนื่องมาจากการกระทำของผู้เอาประกันภัยบุคคลภายนอก ผู้เสียหายมีสิทธิเลือกฟ้องผู้รับประกัน ภัย ผู้เอาประกันภัย หรือทั้งคู่ก็ได้

- หากผู้เสียหายเลือกฟ้องผู้เอาประกันภัย ผู้เสียหายจะเรียกผู้รับประกันภัยเข้ามาในคดีหรือไม่ก็ได้ ไม่มีกฎหมายบังคับไว้

- เลือกฟ้องผู้รับประกันภัยคำจูน กฎหมายกำหนดให้เรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามาในคดี หากไม่เรียกผู้เอาประกันภัยเข้ามาในคดี ผู้เสียหายนั้นก็ไม่มีสิทธิเรียกเอาส่วนที่ขาดจากผู้เอาประกันภัยอีก

คำพิพากษาฎีกา

ฎีกาที่ ๑๖๗๕/๒๕๑๖

การที่ผู้เสียหายละเลยไม่เรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามา
ในคดีที่ฟ้องให้ผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๘๘๗ วรรค ๒
บัญญัติไว้ นั้น มีผลเพียงทำให้ผู้เสียหายไม่อาจเรียกค่า
สินไหมทดแทนในส่วนที่ยังขาดจากผู้เอาประกันภัยได้เท่านั้น
หาผลถึงกับทำให้ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย
และทำให้ผู้รับประกันหลุดพ้นความรับผิดชอบไปด้วยไม่

๕. ผู้รับประกันภัยจำเป็นต้องรับผิดชอบ

บุคคลภายนอกผู้เสียหายถึงแม้ว่าผู้เอาประกันซึ่งเป็น
คู่สัญญาปฏิบัติผิดเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย ผู้รับ
ประกันภัยจะยกเหตุนี้ขึ้นอ้างเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบ
บุคคลภายนอกหาได้ไม่

- ๖. เกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิ ไม่นำมาตรา ๘๘๐ มาใช้เพื่อไล่เบียดเอาจากผู้เอาประกันภัย เพราะมาตรา ๘๘๓ เป็นเรื่องความผิดเกิดขึ้นโดยผู้เอาประกันภัย หลักเบื้องต้นแล้วรับช่วงสิทธิไม่ได้ แต่ผู้รับประกันภัยคำจนอาจรับช่วงสิทธิได้ในบางกรณี เช่น **ลูกจ้างของผู้เอาประกันภัย** ไปก่อละเมิดต่อบุคคลภายนอกเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยในฐานะนายจ้างต้องร่วมรับผิดชอบด้วย

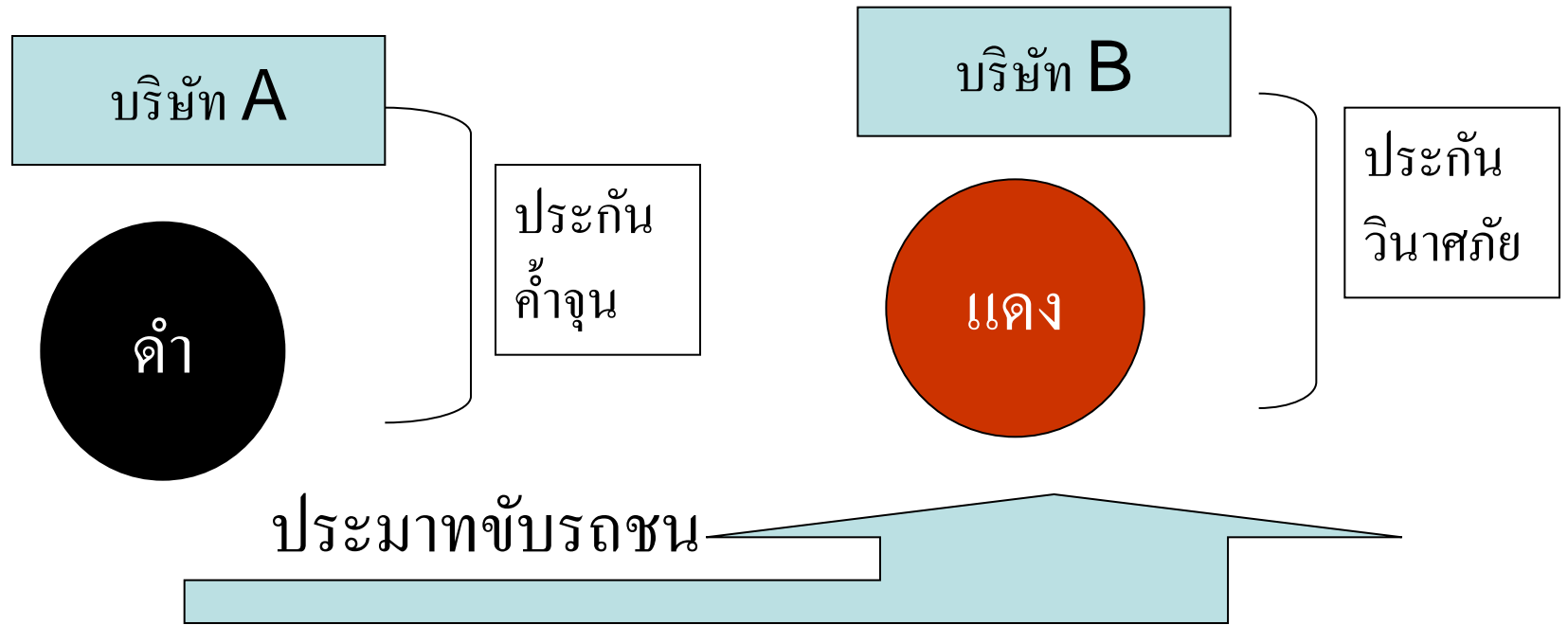

- **ดังนี้ เมื่อผู้รับประกันภัยใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับบุคคลภายนอกแล้วก็อาจรับช่วงสิทธิตามมาตรา ๘๘๐ ไปได้เบียดเอากับลูกจ้างได้ ทั้งนี้เพราะเป็นความผิดที่เกิดโดยลูกจ้างของผู้เอาประกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุคคลภายนอกสัญญา**

กรณีศึกษา

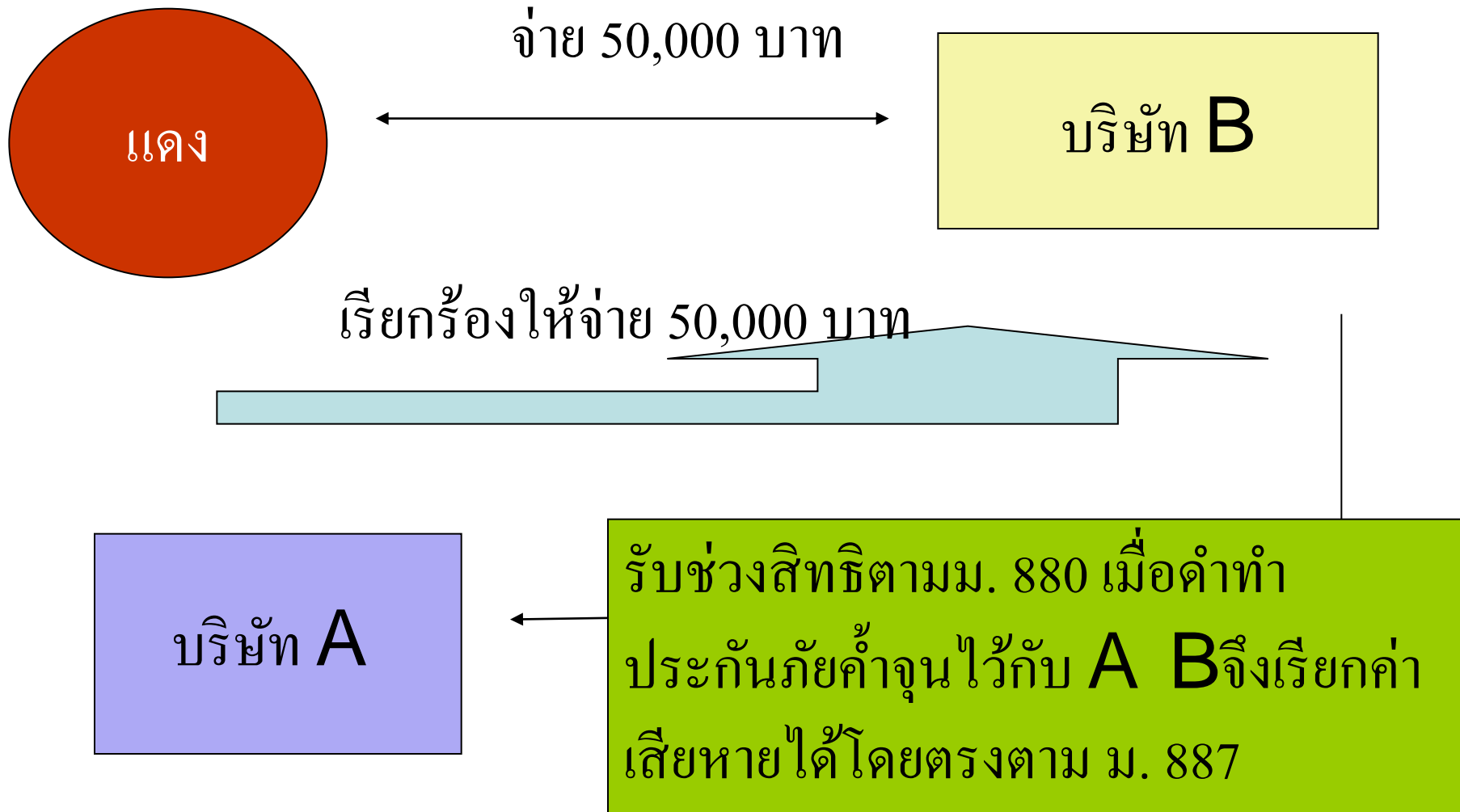
- คำได้ทำสัญญาประกันภัยค้ำจุนอันเกิดจากรถยนต์ของตนไว้กับบริษัท A แดงได้ทำสัญญาประกันวินาศภัยธรรมดาในความเสียหายอันเกิดขึ้นกับรถยนต์ของตนไว้กับบริษัท B ต่อมาคำขับรถโดยประมาทเลินเล่อชนรถยนต์ของแดงเสียหาย ดังนั้นแดงจะเรียกค่าเสียหายจากใครได้บ้าง ?

- แดงเรียกค่าเสียหายจากดำ ม. 420
- แดงเรียกค่าเสียหายจาก บริษัท **A** ม. 887
- แดงเรียกค่าเสียหายจากบริษัท **B** ม. 877

แดงเรียกค่าเสียหายจาก บริษัท B ม. 877

แดงเรียกค่าเสียหายจาก บริษัท A ม. 887

